

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/107/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116220995
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5116220995.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom v I., G. XXX/X, s oznámenou adresou na doručovanie: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., JUDr. Barbora Korenecová, advokát, C. XX, XXX XX H., proti žalovanému M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, o zaplatenie sumy 1.968 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 42Csp/57/2016-86 zo dňa 12. januára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, v ktorom žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 205 eur spolu s úrokom z omeškania, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2) Mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaný so žalobcom podpísal dňa 02.02.2011 Zmluvu o úvere č. 501000301, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v sume 1.000,- eur za dohodnutý poplatok v sume 968,- eur a žalovaný sa celkový dlh v sume 1.968,- eur zaviazal zaplatiť v 12 mesačných splátkach v sume po 164,- eur. Predmetná zmluva neobsahuje povinný údaj o RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pričom ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/173/2013 zo dňa 10.10.2013, právoplatným a vykonateľným dňa 07.11.2013 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 TZ a podľa § 288 ods. 1 TP súd odkázal žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Keďže išlo o neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 OZ, žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 1.000,- eur, ktorú sumu prevzal od žalobcu dňa 02.02.2011, preto túto sumu je povinný žalovaný vydať žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho úkonu, preto súd zaviazal žalovaného po odpočítaní už uhradenej sumy vo výške 795,- eur zaplatiť žalobcovi sumu 205,- eur aj s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne podľa §-u 517 ods. 1, 2 OZ, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s plnením dlhu od 07.07.2011 (dňom nasledujúcim po dni, kedy sa stal splatným celý dlh), preto súd žalobu, pokiaľ ide o úrok z omeškania za deň 06.07.2011, vo zvyšku zamietol. O trovách rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby súd rozhodnutie v časti, v ktorej nárok čiastočne zamietol, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V danom prípade ide o nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom úverového podvodu v zmysle ustanovenia § 222 ods. 1 Trestného zákona a nie o nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Okresný súd Žilina trestným rozkazom vedeným pod spis. zn. 35T/173/2013 zo dňa 10.10.2013 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu. Civilný súd je viazaný záverom trestného súdu o vzniku škody a vzhľadom na skutočnosť, že vznik škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, je civilný súd povinný vykonať dokazovanie len o výške škody spôsobenej trestným činom a nie o vzniku a existencii škody. Podľa žalobcu sa mal súd v rozsudku zaoberať výškou náhrady škody (skutočnou škodou a ušlým ziskom) a nie náležitosťami uzavretej zmluvy o úvere. Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 17C/277/2016-36 zo dňa 13.04.2017, kde súd v obdobnom prípade, ako je tento uviedol: „že aj keby záväzkový vzťah posudzoval ako spotrebiteľský, mu nemôže súd poskytnúť ochranu spotrebiteľa, nakoľko by došlo k zneužitiu práva v prospech žalovaného a k neprimeranej ochrane žalovaného. Výkon práva nie je protiprávne správanie subjektov.“ V uvedenom konaní sa žalobca rovnako domáhal priznania sumy z dôvodu náhrady škody spôsobenej trestným činom úverového podvodu a Okresný súd Galanta priznal žalobcovi nárok na celú žalovanú sumu. K rovnakému záveru dospel aj Okresný súd Pezinok rozsudkom sp. zn. 9C/128/2016-53 zo dňa 25.01.2017, keď priznal žalobcovi nárok na zaplatenie celej žalovanej sumy spolu so zákonným úrokom z omeškania, pričom Okresný súd Pezinok posúdil uzatvorenú zmluvu o úvere ako zmluvu spotrebiteľskú. V odôvodnení uviedol nasledovné: „Rovnako bolo žalobkyňou preukázané, že žalovaná sa pri čerpaní úveru dopustila úverového podvodu, kedy od žalobkyne čerpala peniaze, ktoré nemala v úmysle vrátiť. Zhrnúc uvedené, je potrebné konštatovať, že žaloba je dôvodná, nakoľko konaním žalovanej došlo na strane žalobkyne ku škode, ktorá bola spôsobená žalovanou úmyselne. Právnym posúdením zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že žalobe je potrebné vyhovieť.“

4) K podanému odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, v ktorom žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorým žalobe čiastočne vyhovel), odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) Odvolací súd sa stotožnil s názorom odvolateľa (keď poukazyval na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/108/2017), keď tento mal za to, že civilný súd je viazaný záverom trestného súdu, o vzniku škody, pričom sa má zaoberať iba jej výškou. V zásade teda platí, že v civilnom konaní si konajúci súd nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu, pričom objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, v danom prípade úverového podvodu, bola daná. Následkom protiprávneho konania bol vznik škody, a teda ak okresný súd v trestnej veci právoplatne rozhodol o tom, že žalovaný spáchal trestný čin, potom záväznosť jeho trestného rozkazu pre súdy v civilnom konaní znamená aj záväznosť v otázke existencie zavineného protiprávneho konania žalovaného, vzniku škody a jeho následku a príčinnej súvislosti medzi nimi.

8) Súd prvej inštancie preto správne posudzoval iba výšku vzniknutej škody, nespochybnil nárok žalobcu, čo do dôvodu a takisto ani nespochybnil vznik škody, či vzájomnú súvislosť medzi vznikom škody a konaním žalovaného. V danom prípade vychádzal z reálnej škody, ktorá žalobcovi vznikla konaním žalovaného. S postupom súdu prvej inštancie, ako aj s prezentovaným výpočtom škody, sa odvolací súd plne stotožnil.

9) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný, aj keď ostal v odvolacom konaní nečinný, mal v ňom úspech, preto by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jeho nečinnosť v odvolacom konaní mu súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (návrh nepodal a zo spisu mu trovy nevyplývajú).

10) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).